

wild wild life

dorđe kuburić

BLUES FROM LAUREL CANYON

*U džepu
u džepu nosim vatrū / upaljač
i podrumsku / vodu
procurelu*

*Iz velikog mora kroz kanjon
kroz kanjon sa čijih litica
sa čijih litica su se plačući obrušavali Navaho Indijanci*

*IZ VELIKOG MORA KOJE ŠUŠTI KAO HILJADE GLASOVA
IZ VELIKOG MORA KOJE KAPLJE KAO HILJADE SLAVINA*

KAPLJICE MORA
DOSTOJANSTVENE Navaho-suze
Okean
Okean je svečano dostojanstvo mora
Jezero je svečano dostojanstvo reke
Bara je dostojanstvena svečanost trske
(prokapa mi džep
vri more u džepu
kipi mleko sa šporeta)
opusom je gladan

Vatra iz ledenog oblaka, iz upaljača

*Laje na jesenji mesec
Iz probušenog/džepa
voda se gruša*

*Oko mora, oko jezera, brda se dižu. **

* Podvučene sintagme pripadaju Paundovoj *Canto XLIX*

WILD WILD LIFE

Njihov smeh, dok u utrobu pacova si-paju toplu menstrualnu krv. WHEN TOMORROW COMES. Dok na pijaci šicare guščiju džigericu. Dok srču supu i na brkovima im ostaju rezanci primereniji gruzijskom (he he) čaju. Dok ptice sleću na uspaljeni filosofski klitoris. Dok jeretici slažu cigle. Dok zec ne udari šapom o mesarski panj. Dok se kuća ne sruši.

Ako pacov naraste, Ako počne da igra biljari zaledenim repom. Ako šumar ode da piša. Ako se prepusti kontemplaciji. Ako inhalira. Ako pacov ima astmu. Ako dobije cirozu jetre. Ako od pacovljeve džigerice spravljaju jetrene knedle za supu iz kesice.

*Dok ti povraćaš.
Ako satrap zakukumavči.
Dok pacov drka.
Ako jedeš paučinu.*

Dok obešašćeš ubijenog goluba.

TAJANSTVENA MOĆ MAGNETA POTIČE OD ZVEZDA — šapče
Paracelzus.

*Pa vrebaš.
Pa gladna Eriho očajava.
Pa se smeješ.
Pa se smeju.*

STRAWBERRY FIELDS FOREVER

*O, Uzvišeni, Potonuli, dođi!
Ne lomi napuknuto trsku *, jer
Vetar ju je nosio u utrobi*

Sekira potonula u med nije toliko blagodetna za potenciju koliko orasi (u medu), ali je pogodnija za sreću (za sreću je potrebno jedanaestoro, vele-gnostici). Naiće: sekira u medu + glava žrtve (homunkulus, može i klonirani zombi) = sveži mozak u polunaturalnom stanju, a la Zosima (mozak uva-jati u pep'o i prah, posuti realgatorom i karijem, staviti na organj spojen sa hladnom pecarom i krčati ga dok ne poprimi boju purpura ili cinobera i dok se ne izdvoji destilat. Ovim preliti već zgotovljen mozak, i služiti odmah, uz kapre i benediktin, najbolje za večeru, i sa božanskom svetlošću / blagoslovom).

Homo homini deus (čovek je čoveku lupus in fabula). Čovek je, dakle, čove-ku ker / ber, devetoglavi, Ker bere ribizle. Čovek peva: o jagodama i krvu.

(Krv i med su, čudnim putevima gospodnjim / sic!), i cevčicama Zosimine pecare, u obliju kiše, pali na polje i razbokorili se u sočno voće. Poljem, ker / ber trčkara, otkida jagode na zapovest / his master's voice / i laje na nebo).

* Isaija, 42,3

HYMN TO HER

Ručica gramofona liči mi na ukrućeno telo zmije, a njena glava na zmijinu glavu, sa jednim zubom, što para iz-vesnu Lucy na dijamantnom (opet) nebu!

Okreće se kao ploča, okrugla / alhemiska — zmija (ako poživi sto godina, postaće ala!). Gleda me kroz levi rukav kaputa, jer zna: putujem. Želi da se strovalim, da se sploštim ko disk, da se razlijem ko istopljeni vinil; ali neću: na mojoj glavi je njeni kapa, ona je moju izgubila i teško njoj. A hoće da se igra veštica, da me napravi od voska i bocka čiodama.

AND SHE WILL ALWAYS CARRY ON

SOMETHING IS FOUND, SOMETHING IS LOST.

Želiš, dakle, da te pustim unutra, hoćeš me u svom snu. Sačekaj malo, dok se ploča ne odvrti, dok se ručica ne vrati u ležište, i postane bezopasna; opusti se, lezi (pojačaj malo levi kanal!), upali sveću / život vatrom i ostani kraj mene.

BRING ON THE NIGHT

Ne mogu da se pomerim. Ali spuštam se. Čekrkom (lipovina) niz glatku / slatku površinu crnih čarapa što se taru.

(Kroz polutvoreni prozor navire pras-kavi pejsaž: okrajak zida, grane četinarske, cirusi obasjani polumesecom, zgaženi pauk na putu)

Beli čaršav; crne čarape — mrežasti kić-dekor. Ugao / blesava paučina. (Polupejsaž: oblak se tare o oblak. Koprive.)
Brašnave butine; brizga bljuzgavica: Bloody Mary, biber. Iz nabubrele usmine / Zubatog zjapečeg epicentra / epiderma, sa uširkanog polumeseca, cereka se polusuština / sperma: narušena manda, nebulozna karma božijeg / majmuna sna, zapaučnjena-i troma neizvesnost tri-četiri dimenzije, prljavoružičasta plitka ovalna tama.

(Promukla / podmukla tralal a grmljavina, škorpija u škripcu.)

Pršti iverje. Leto je prošlo. I noć je prošla. Čuje se škripa: creaking of old rockin' chair

TORTURE NEVER STOPS

Hladim se, u tišini. U vodi, na obali zelenog bazena. A hundred yards away. Ob-uzima me velika tuga. Nepojmljivi, žestoki, šaren bol. Reska gitara / gataria i amortizovani preludij klavira. Weltschmertz, dakle. Dakle:

Neartikulisani, beslovesni krici. Sa plaže, sa krova, iz krvi, iz podruma, iz prašume, rezervata; mučilišta, k reveta?

Da li tigar proždire antilopu.

Brijač reže oko. Oblak preseca mesec (odvratnu, rabiljenu Da-Bu lunu).

Crna koža.

Sadomazohizam.

Ekshibicionizam.

Tišina.

Tišina. Tigrovi. To mora biti to.

Bengalski (tigar).

Bengalska (ruža).

Bengalska tišina.

Tišina, rekoh. Tišina, kriknuh:

Torture never stops...

TORTURE NEVER STOPS.

THESE FOOLISH THINGS / SMOKE GETS IN YOUR EYES

Presela mi je, presekla me lepota lokvanja. (LEBDEĆA LOPTA, LAPIDARNA LOPATICA.) A ljiljani su u cvatu. Spavači u dolu. Pacovi pod diafragmom, ojeden jednjak. Krv. Meso. (U mesu, poput Junga, tražim mesečinu, nesvesno sunca u krvi.) Lutam još... Ležim. Lipšem. Nek iz lepršavog leša prolipi krv. Nek trava naraste. Leproznji lešinar oblače obalu. Ako. Nek crkne. Nek mu se na licu oblikuje larpljatistička larfa. Patinirani kolaps. Ali, šta vredi krv opoganjenog lososa, šta svih glečeri Luizijane?! Ah, te luka-kaste stvari! Ko obrusavajući ljiljak, pada mrak. (Taj kućkin sin pokvariće svu lepotu ovog trenutka.) Zašto si tako neporočna i plava. Tirkizni obzor obzraňuje blizu lokvanja: Iskopana ilovača; lopata, grablje. Groblje. Pomeri se. Dim ti ulazi u oči.